

גרנדיוזיות פתוחה הנגב, שיחיו מעורבים בהן אל שווימר ר שאל איזנברג. ראשהעיר ריה רשם הכל בפניקס קטן. כי בארשבע יהיה מי שיעמוד על המישור וידרוש כבוא היום את מימוש ההבטחות.

■ בניגוד לחרושת הרכי ליות הפרשנויות בנוגע למינר יו של ברעז אפלכאום כראש לישכת ממלא מקום ראשהממ שלה, הוא לא נראה מדוכא ביום השבעתה של הממשלה החדשה ברשותו של שמיר. אפלכאום סכב כמישכההכנסת ללא מיק טורן או עניכה, שבהם התהדרו

■ בן ושמו מיכאל נולד לשחקנית מירב גרי ואיש הקולנוע אבי בהן. מיכאל הוא תינוק המבכה הראשון של התי אטרון הלאומי. אמו שיחקה לפני

דיד חיים שוהם הוא המנהיג הבלתי מעורער של ערבי השירה בציבור אותם עורכת הבהומה התלאביבית. שוהם, הנשוי לאחותו של הציר אורי ליפשיץ, הוא מומחה למחלות דרכי העיכול בבית החולים קפלן ברחובות. לכל מקום אליו ילך שוהם לשיר, נוהרת הבהומה אחריו. השבוע נראו כולם במועדון החמאם הימאי, כשהרופא המזמר מנצח על השירה בנגינה על מנדולינה ובתיפוף סוער על סמבור.

שנה תפקיד של חלוצה בהיריון בהצגה עולה, ונהגת להתברח שהיא נרדקה מהתפקיד.

■ מנהל לישכת העיתונות הממשלתית ישראל (רוליק")

■ שר בא ושר הולך, עוררים באים ועוררים הולכים. מה יעשה אבנר רגב, איש סודו של מרדכי גור, שריהבריאות לש ערבי בינתיים שוהה רגב כחול.

■ חכרהכנסת הנחבא אל הכלים, יצחק ארצי, החל פית אום לככב במהדורות החדשות של הטלוויזיה והרדיו ולתפוס כותרות בעיתונות. לקח לו הרבה זמן להבין שללא תיקשורת אין ערך רב לפעילותו בכנסת. לכן גייס לעזרתו דובר, והשניים הסתערו במרץ על אמצעייה תיקשורת.

■ איפה זה כוכביאירז ואת היתה השאלה הנשאלת ביותר במינון והכנסת. כוכביאיר הוא מקום מגוריו החדש של חבר הכנסת מיכאל איתן, ממש על גבול הקו הירוק. לשם הזמין הח"כ הצעיר את חבריהליכוד, עיתונאים וחבריו האישיים. לוד גוג באמצע השבוע שעבר. אף אחד לא ידע לציןן, ממש על המרויק של הישוב, פרט להע רכה: 15. רקות מכפרסכא.

■ הרם יעקובי — אולי הילדה המפורסמת ביותר במדי

איבי נתן איש קול השלום, והקולומבית קלריטה סרדיני (משמאל). העומדת להתחתן איתו בקרוב. מעבירים את הימים האחרונים שלפני הנישואים, שיערכו במלון הילטון, בבילוי במסיבות רבות. בתצלום נראה הזוג בערב שתיח ושירה שערכה הבהומה התלאביבית לכבודם. לאחר חתונתם מתכוון אייבי לצאת לאלטלוואדור - כדי לარגן עזרה לנפגעי רעידת האדמה שם.

סלג, ואשתו ענת, ציינו ארבע שנים לנישואיהם. צלם עיתונות, שהנציחם באירוע חגיגי, כשהם שלובירודע ומחייכים באושר, הרגיע אותם: "זה בסדר, גם אני נראיתי ככה אחרי ארבע השנים הראשונות..."

■ נרעם סמל, מוכל תי אטרון-חיפה, עובר שעות נוספות כרי להצדיק את שם התואר "גמרן" המוצמד אליו. עוד בטרם הוכרזה הפקת הימנוס כאחת משתי הפקות הווכות בפסטי כל-עכו, חטף סמל את ההפקה לכמה הופעות בווארסאליב, עבור מניויו. סמל, שחזה בהצגה בעכו, בשעת לילה מאוחרת, לא התמהמה. הוא הזמין את משתתפיה לארוחת-בוקר מוקדמת למי חרת, וסגר עימם את החווה.

■ שבועיים קשים ביותר עברו על איש יחסי-הציבור אלכס קרמאי, שעשה דוכות למסע ארוך לתוך הלילה. קר טאי, שהתכוון כמובן להתמקד על כוכב ההפקה ג'ק למון, הלך בגרול. הוא קבע ללמון סידרת פגישות עם גדוליהאומה: יצחק שמיר, שיעזן פרס ואחרים. למון לא התרגש מהכבוד, והורה לבטל את כל הכיבודים האלה. בלישכת-פרס התרגזו על הבר טול וגרמו לקוטאי להתנצל ול"גמגם. אולם שיא המכוכה נגרם

חלי אולדנברג הדוגמנית בת ה-32, הופיעה השבוע בתל-אביב. משהתבקשה חלי על-ידי צלם העולם הזה צבי טל לחייך אל המצלמה, הגיבה במסכת פרצופים מצחיקים. להנאת הקהל במקום. הדוגמנית המבוקשת, שעד לאחרונה עבדה בדוגמנות-צילום בלבד, חזרה להופיע בתצוגות אופנה כדי לחסוך כסף לקראת לימודיה בחוג לקולנוע באוניברסיטה - אותם תתחיל בקרוב.

זאת הגיע — לפגישה עם ראש-עיריית ירושלים טדי קולק, אומנם קולק נאלץ להמתין לו כחצי שעה, אך בינתיים הוא הפגין אורחות טובה ואסף אשפה ליד הסינמטק, מקום הפגישה המיועד.

לקוטאי כשצילצל ללישכתו של ראש-הממשלה והחל להתנצל על מחלתו של למון. "אין בע" יות", ענתה לו מזכירתו של שמיר, "למתי אתה רוצה שנקבע את הפגישה החדשה?"

■ לפגישה אחת למון בכל

דנציגר חזר הביתה

● הסופר עמוס קינן, שהוא גם חסיד נלהב של התעשיין בעל-המעוף סטף ורטשהיימר, נסע לבריטניה בשליחות עלומת. המטרה: להחזיר לארץ פסל של יצחק דנציגר, אח לפסל נימרוד. דנציגר המנוח לקח אותו לתערוכה בבריטניה ערב קום המדינה, ולא היה לו כסף להביאו בחזרה. הוא השאיר אותו למשמרת בידי ידיד בריטי, ומאו התגלגל הפסל חטוטש בחצר של בית. קינן נסע להביאו למוסיאון חדש, ורטשהיימר להקים במקום-הישוב שלו בגליל. עיר-הזורדים.

קינן סטף שלום

שרוצה ורטשהיימר להקים במקום-הישוב שלו בגליל. עיר-הזורדים. קינן גילה שהקדים אותו בבריטניה שליח של מוסיאון ישראל. אבל כשהתברר לזה שמוזיק-הפסל אינו מוכן לממן מכיסו את דמי-המשלוח ארצה, 300 דולר, הניח את הפסל שם. ורטשהיימר שילם את הדולארים ברצון. טען קינן: שליחת האיש של המוסיאון עלתה בוודאי 1600 דולר - דמי נסיעה, מס, היטל, אש"ל ומה-עוד. אבל בשביל המישלוח לא היו להם 300 דולר.